

47. “ Cum per longum tempus nunquam me contempseris, etiamsi te
“ offenderam, cur subito insonti mihi haud respondendum putas ?

48. “ Certe tu, placide ridens, fallacem me existimas, qui amorem
“ simulet : nam, ne valedicens quidem mihi, abiisti in alterum mundum,
“ nunquam reditura.

49. “ Atque misera mea vita, si antea amatam sequebatur, cur nunc
rediit sine illa ? Perferat igitur dolorem, sua ipsius culpa nimis acerbum.

50. “ Adhuc remanet in vultu tuo sudor, luctatione voluptaria elicitus,
“ ipsa vero jam occidisti. Eheu, istam mortalium fragilitatem !

51. “ Ne cogitatione quidem antea quidquam tibi feci ingratum ; cur me
“ relinquis ? Nonne ego mero nomine terræ maritus sum ? in te vero ea est
“ voluptas, quæ e natura mea oritur.

52. “ Ventus, movens cincinnos tuos, teneris femoribus prædita, floribus
“ pertextos, intortos, apum colore splendentes, animo meo reditus spem
“ injicit.

53. “ Quare, amata, celeriter expergiscens, sollicitudinem meam dis-
“ pellere velis, ut herba noctu splendore suo tenebras in *Himálayæ* cavernis.

54. “ Excruciat me hoc tuum os, turbatis capillis tectum, nec vocem
“ edens ; loti solitariæ instar, noctu dormientis, in qua apis susurrus
“ cessavit.

55. “ Ad lunam revertitur nox, ad *Chakravákam* avem femella amata ;
“ ideo uterque alias separationes ferre valent. Quomodo vero tu, in æter-
“ num me relinquens, non me torqueres ?

56. “ Tenera tua membra, quæ vel in recentium foliorum strato pro-
“ cumbentia læsa forent, eadem, dic, O pulchris femoribus prædita, quo-
“ modo rogi ascensionem perferre valebunt ?

57. “ Hoc cingulum tuum, imprimis omnium secretorum tuorum par-
“ ticeps, quod, incessu tuo jucundo cessante, vocem perdidit, præ mœrore
“ te, quæ non expectura jaces, morte secutum quasi videtur.

58. “ Dulcem tuam vocem deposuisti in cuculis, incessum tuum, amore
“ languidum, in cynis, tremulum obtutum in cervis, jocum tuum in
“ plantis, a vento leniter commotis.